

Az Európai Egyesült Államok, mint a kisebbségi kérdés megoldása

1. Bevezető

Az emberiség nagy gondolkodói már felismerték, hogy az egyik legnagyobb szörnyűség, a háború forrása a nemzetállam és helyébe megálmodták az egyesült államokat. Mivel nagyon kevesen nézik a dolgokat a kisebbség szemével nem találtunk azonban példát arra, hogy valaki megvilágítaná: a kisebbségi kérdés megoldatlanságának forrása is a nemzetállam. Azt csak felsorolni kellett, hogy mikor milyen elképzelések születtek erről az egyesült államokról. Mindezt ki kellett egészíteni két saját vizsgálattal. Az egyik azt próbálja áttekinteni milyen lépéseket tett az Európai Unió az Európai Egyesült Államokká való átalakulás felé. A másik pedig azt vizsgálja, hogy Magyarország miért védi olyan makacsul a nemzeti szuverenitást.

Az emberiség nagy gondolkodói már régóta tudják, hogy az emberi történelem legnagyobb szörnyűsége a háború. Mint Makró Béla, a romániai magyarok neves vezetője mondja: "Számomra az is szörnyűség, hogy a háborúban szabad ölni, és ezt szentesíti az emberi társadalom, és megmagyarázza, hogy ez olyan magasabb rendű közösségi érték, amely fölment a tízparancsolat alól".¹ És ezért "a nemzeti túlfűtöttséget próbáltam távol tartani magamtól".²

Arra is találunk példát, hogy valaki hangsúlyozza: a nemzetállam a háború forrása. Mi közülük Bibó Istvánt, az egyik nagy magyar gondolkodó okfejtését választottuk bemutatásra. Ő hangsúlyozza: "nemzetállam egyenlő nacionalizmus, egyenlő fasizmus és háború".³ És a viszályok teljes megoldására javasolja "az ellentétek legtöbbszörében döntő szerepet játszó nemzetállami forma és nacionalizmus felszámolását, világhatalmat, világkormányt, világállamot".⁴ Persze ez nem jelenti,

* Bálint István, nyugalmazott újságíró, publicista, Újvidék

¹ MARKÓ, B. (2006): 83. old.

² MARKÓ, B. (2006): 57. old.

³ BIBÓ, I. (1990): 217. old.

⁴ BIBÓ, I. (1990): 183. old.

hogy szűkebb körben az Európai Egyesült Államok ezt nem tehetné meg.

Arra azonban nem találtunk példát, hogy valaki kimutatná: a kisebbségi kérdés megoldatlanságának forrása is a nemzetállam. Ebben nincs semmi rendkívüli, hisz nagyon kevés dolog van az emberiség szellemi életében, amit a nemzeti kisebbségek szempontjából vizsgálunk. Márpedig kisebbségben kell élnie annak, aki át tudja érezni mi minden, főképp mennyi fenyegetés van abban az egyszerű falfirkában, hogy "Szerbia a szerbeké".

Arról van ugyanis szó, hogy a nemzetállam azt jelenti: a kisebbség még a legdemokratikusabb megoldások mellett is alárendelt helyzetben van. Mert helyzete mindig a többségi nemzet jóakaratótól és általa meg az anyaországa közti viszonytól függ. Nem véletlen, hogy a demokráciájára annyira büszke Egyesült Államokban is gyűjtőtáborba vitték a japán állampolgárokat mihelyt háborúba keveredtek Japánnal.

Nagyon jellemző a kettős állampolgárság kérdése. Nem olyan rég még minden ország állampolgársági törvényében ott állott a rendelkezés, hogy az állampolgárság megszűnik más állampolgárság felvételével. Később ezt a rendelkezést törölték legtöbb ország törvényéből. (A mi térségünkben csak a montenegrói törvényben maradt meg.) És kialakult az a mostani helyzet, amikor az egyik ország megengedi a kettős állampolgárságot, másik pedig üldözi.

Ennek megvilágításában próbálnánk érzékeltetni az Európai Egyesült Államok híveinek meg a nemzeti szuverenitás híveinek birkózását. A történelmi alap érzékeltetésére ennek bevezetőjeként utalnánk arra, hogy a sok államot felölelő közösségek nem mindig jelentik a nemzetek felszabadulását és egyenrangúságát, sőt lehetnek a legdurvább elnyomás formái is, de ez nem vitt soha oda, hogy a gondolkodó emberek ne álmodjanak az egyesült államokról. (Mindig szem előtt tartva, hogy a nemzetállamok korában vizsgáljuk a helyzetet. Hisz Attila udvarában 50 nyelvre volt fordító, de senkinek eszébe sem jutott többség-kisebbség viszonyról beszélni.)

2. A többnemzetűség, mint a durva elnyomás formája

Európa életében többször előfordult, hogy több állam közössége jött létre, de ez a közösség - a durvaság különböző fokával - egyeduralmat jelentett. Az is előfordult, hogy létezett az államok laza összefogása és a nemzetek egy másik nemzettől függőségbe szorítása. Európában

létezett az államok laza ilyen közössége és gondolkodó emberek álmodtak az Európai Egyesült Államokról.

Európában a történelem során négyszer fordult elő, hogy hódítás teremtette meg a népek sajátos közösségét, amelyek nem is jelentettek mást, mint a nemzetek alárendelését egyetlen nemzet, tulajdonképpen egyetlen ember keményebb vagy lazább uralmának. Ilyen helyzetben voltak a Nagy Károly, Napóleon, Hitler és Sztálin által meghódított országok. Nézzük őket röviden sorjában.

Az első ilyen formát, a Német-Római Birodalmat Nagy Károly alapította. (Szent István azt hitte jobban őrzi a függetlenséget, ha a pápától kér koronát, de nem tudta, hogy a pápa is függő viszonyban van. Sőt van egy forrásunk, mely szerint a koronát nem a pápa, hanem a császár, III. Ottó adta. Fő, hogy a függetlenséget megőrizte.) Teljes néven: a Német Nemzet Szent Római Birodalma. A majdnem egész Európát felölelő Római Birodalom utódjának képzelte magát amikor számos királyságot, fejedelemséget, sok népet meghódított.

Enyhébb formában hasonló néven utódja lett a Német-Római Birodalom (1648-1806), amely négy királyság laza szövetsége volt: Német Királyság, Itáliai Királyság, Areláti Királyság (két burgund királyság egyesüléséből,) és Csehszlovákia. Hozzá tartozott továbbá 20-30 világi és mintegy 90 egyházi fejedelemség.

Napóleon abban a formában teremtette meg a tőle független országok közösségét, hogy legközvetlenebb rokonait nevezte ki egy-egy ország élére. Az egyik ilyen rokont (egyik fivérét) le is váltotta Hollandia éléről, mert kezdett túl közel kerülni a hollandokhoz, komolyan venni, hogy ő egy független ország királya.

Így lett ez a fivére, Louis Hollandia királya, másik fivére Joseph először Nápoly királya, majd amikor ezt a tisztséget sógora, Murat kapta, Spanyolország királya, a harmadik fivér, Jérôme Westphalie királya, húga, Elisa Lucques és Piombino hercegnője. Országot kapott még mostohafia is, Eugéne de Beauharnais Olaszország alkirálya lett. De magas tisztséget kaptak tábornokai is. Davaut marsall kapta a Hanza városokat, Róma környékét Miollis tábornok, az Illír Tartományok főkormányzójának tisztségén Marmont marsall, Bertrand és Junot tábornokok váltották egymás.

A három részből (a többek között Katalóniával megnövelt) Franciaországból, a rokonok által uralt országokból és a szövetséges államokból) álló Napóleoni Birodalmat azonban összefűzte a Code Napoleon nevű polgári törvénykönyv, amelynek egyes rendelkezései ma is

érvényesek. A közös elvek, a mindenütt érvényes rendszer, különböző árfolyammal, de közös pénz, mindenütt érvényes törvények és mértékegységek stb. De érvényes volt a napóleoni parancs is "örizzük meg az elzásziak nyelvét".

Hitler és Sztálin birodalmát nem kell bemutatnunk. Csak annyit jegyezni meg, hogy micsoda függetlenség lehetett Magyarország számára amikor német beleegyezést kértek a Jugoszláviával kötendő "örök barátsági" szerződés megkötéséhez és utána ugyancsak német befolyásra felrúgták ugyanazt a szerződést. (Nem is szólva arról, hogy a német megszállás után Horthy a helyén maradt, az ország egész rendszerre megszakítás nélkül dolgozott és végül a hatalmat Szálasinak Horthy adta át.) Vagy mennyire lehetett független az a kormány, amelyet szovjet tankok állítottak az ország élére.

Most még szólnunk kell egy tényleg, de tanulságosan soknemzetiségű államról, a Habsburg Monarchiáról. Ebben az országban ugyanis 23,4 százalékban voltak az egész birodalmon uralkodó németek, akik azt hitték uralkodhatnak egy csomó nemzetiség felett, 19,6 százalékban a magyarok, akik nem egy nemzetiség többségű terület felett is uralkodtak. Utánuk következtek a többiek; 12,5 százalékban a csehek, 9,7 százalékban a lengyelek, 7,8 százalékban az ukránok, 6,3 százalékban a románok, 4,6 százalékban a horvátok, 3,9 százalékban a szerbek, 3,8 százalékban a szlovákok, 2,4 százalékban szlovének, 1,5 százalékban az olaszok, 1,3 százalékban a bosnyákok és még 3,2 százalék maradt az "egyéb".

Ez a soknyelvű közösség annyira német fölényben élt, hogy a krónika szerint a postakocsi magyar kocsisa németül biztatta a lovakat. Ezt a soknyelvű közösséget azonban összetartotta a hadsereg fegyelmezettsége, a közigazgatás hatékonysága meg az a helyzet, hogy a parasztok az államtól várták a védelmet, a polgárok pánszlávizmussal és a pángermanizmussal való szembeszállást. De ráadásként időnként rendeztek egy megfélemlítésnek szánt, többszöri kivégzéssel járó leszámolást az "államellenes összeesküvéssel".

Az eredmény - ahogyan Fejtő fogalmaz -: "Spanyol, olasz, cseh, szlovák, magyar, román, lengyel, szerb, ukrán, horvát, velencei elemekkel létrejön egy emberfajta, melyet másfajta érzékenység, másfajta mentalitás jellemez, mint a nyugat vagy kelet nagy nemzetét".⁵

⁵ FEJTŐ, F. (1997): 366. old.

3. Akik Európai Egyesült Államokról álmodtak

Ezeknek az embereknek sorrendjét és listáját már összeállították, nekünk csak kölcsön kellett venni. (Azt ez a lista nem tartalmazza, hogy már Szent Ágostont foglalkoztatta a népek közösségének gondolata, de ez természetes, hisz hol volt akkor még a nemzet.)

Tehát lássuk a listát. 1713-ban Saint-Pierre abbé megjelentette: *Mémoires pour rendre la paix perpétuelle en Europe* c. művét. 1831-ben Wojciech Jastrzebowski megjelentette: *Az európai nemzetek szövetségének víziója* c. művét. Napóleon már csak Szent Ilonán kezdett gondolkodni azon, hogy a Európai Egyesült Államok mennyi mindent megoldana. 1839-ben megjelent *Az Európai Egyesült Államok mint a népek visszavonhatatlanul megkoronázott szövetsége* c. dokumentum. Az 1848-as francia forradalomban emlegették az Európai Egyesült Államokat mint a népek szent szövetségét.

Külön kell szólni Victor Hugoról. A neves francia író ugyanis 1849. augusztus 21-én nagy jelentőségű beszédet mondott a párizsi béke világerőkezleten, amelyben hangsúlyozta: "Eljön egy nap amikor olyan képtelenség és lehetetlenség lesz a háború Párizs és London, Pétervár és Berlin, Bécs és Turin között mint most Rouen és Amiens, Boston és Philadelphia között".

Itt kell még elmondanunk, hogy Kossuth Lajosnak volt egy álma a Dunai Szövetségről. A Kárpátoktól Balkánig terjedő országokat ölelné fel. Közös ügy lenne a honvédelem, külpolitika, külképviselet, a kereskedelmi rendszer, a vám, a fő közlekedési vonalak, a pénz, a súlyok és mértékek.

Külön érdekesség, hogy a kisebbségi kérdés megoldására minden község dönt arról, hogy mi lesz a hivatalos nyelv, a megyében pedig szótöbbséggel határozzák meg. A törvényeket a megyékben és községekben használt valamennyi nyelven kell közzétenni. A parlamentben a képviselő tetszése szerint választott nyelven szólalhat fel stb.

A történelem fintora, hogy Szálasi Ferenc is államszövetségben képzelte el Magyarországot. Hungária Egyesült Földek néven felölelte volna a Magyar Földet, Erdély Földet, Rutén Földet, Tóth Földet, Horvát-Szlavón Földet és a Nyugat Gyepüt.⁶ A Magyar Föld tehát kisebb lett volna, mint amennyit Trianon Magyarországnak meghagyott.

Napjainkról csak annyit, hogy 2012 szeptemberében a *Le Figaro*

⁶ KARSAI, E. (1977): 236. old.

francia napilap közzé tette azt a közvélemény-kutatási eredményt, amely szerint a nyilatkozók 64,02 százaléka az Európai Egyesült Államok mellett foglalt állást.

4. Az Európai Unió átalakulóban

Az Európai Uniót - akkor még Európai Gazdasági Közösség néven - az alapítók már azzal a szándékkal hozták létre, hogy az fokozatosan halad az Európai Egyesült Államok felé. És azóta minden lépés tényleg abba az irányba visz. Létrehozták az euróövezetet a közös pénzzel. És ezzel az államot megfosztották szuverenitásának egyik lényeges elemétől, attól, hogy saját pénze van.

És itt látszik leginkább, hogy nem lehet megállni, tovább kell haladni az egységesítés útján. Tarthatatlan ugyanis, hogy a közös pénz feltételeként megszabták, hogy egy-egy állam költségvetési hiánya nem lehet 60 százaléknál több. És ma már ezt szabályt senki sem tartja be: különböző mértékben, de minden tagállam jobban el van adósodva és itt lesz legnehezebb megtenni a következő lépést az Európai Egyesült Államok felé, bár már emlegetik, hogy az euróövezetnek közös pénzügy-miniszter kell.

A következő lépés az volt, hogy létrehozták a schengeni övezetet, a közös határt. (Esztergomnál csak át kell menni a hídon és már Szlovákiában van az ember, anélkül hogy észre vette volna) Megfosztották az államot egy másik jellemvonásától, attól, hogy saját határa van. (Nagy-Britanniában a Brexit ellenére nincs határ Észak-Írország és Írország között.)

Legtovább vitt az Európai Egyesült Államokhoz az, hogy elvette a nemzetállamtól azt, ami leginkább nemzetállammá teszi: saját polgárai különleges helyzetet élveznek az állam területén. Kimondták ugyanis, hogy az Európai Unió minden polgára a nemzetállam területén annyi és olyan jogokat élvez, mint saját állampolgára. (Nagy-Britanniában ez volt a legfőbb azok között a okok között, amelyek miatt a brit polgár lázadt a Brexit mellett.)

Most ezzel kapcsolatban olyan helyzet állott elő, amely bizonytalanná, néha lépésképtelenné teszi a közösséget. Elsősorban a koronavírus-járvány teremtett új helyzetet kettős hatásával. Mert egyrészt sokszor és több helyen az államnak eszébe jutott, hogy neki határai vannak és lezárták az addig nem is létező határokat. Másrészt tettek egy nagy lépést az Európai Egyesült Államok felé. Az Európai Unió mint közös-

ség vette fel a járvány következményeinek enyhítésére szánt kölcsönt. Ezzel kaptak is egy eszközt, hogy zsarolják a tagállamokat. Ha valami miatt megszorítani próbálják a nemzetállami tagokat késleltethetik a juttatásnak meg a kölcsönnek az illető országra eső részének a folyósítását. A járvány ide vonatkozó hatásához tartozik az is, hogy viták folynak arról, hogy a veszélytelenséget tanúsító "védeltségi igazolvány" közös legyen-e vagy pedig minden állam külön igazolványt adjon ki.

A pillanatnyi helyzet az, hogy az Európai Unió három különböző helyzetű államcsoportból áll. A legszűkebb körbe tartozók tagjai az euróövezetnek és a schengeni övezetnek. A következő körbe tartozók nem tagjai az euróövezetnek, de tagjai a schengeni övezetnek. Végül a harmadik körbe tartoznak azok a tagállamok, amelyek egyik övezetnek sem tagjai.

A mostani helyzet jelenleg a következőképpen áll. Az EU-nak van parlamentje. Ez van legközelebb ahhoz, hogy közösségi szerv legyen. Tagjait ugyan még államokra szétosztva választják, de a képviselők már nem országuk álláspontja szerint szavaznak, hanem pártállásuk szerint. Így esik meg, hogy a Magyarországon ellenzéki pártok Magyarország ellen szavaznak.

Itt lesz legegyszerűbb megtenni a következő lépést az Európai Egyesült Államok felé. Arra készülnek, hogy már a következő választásokon bevezetik: a képviselőket nem országok, hanem pártállások alapján választják. Ami azt jelenti, hogy a jelölteket az Európai Parlamentben most is létező pártok állítják, vagyis a képviselő nem az ország, hanem pártok képviselője. Valószínű, hogy a következő választásokon még párhuzamosan lesz meg mind a két rendszer.

Az Európai Tanácsban már nehezebb lesz bevezetni a vétőjog megszüntetését, azaz a többségi szavazást. Holott éppen ebből ered a mai problémák zöme: ha egy ország megmakacsolja magát megbéníthatja az egész közösség munkáját. Itt először meg kell találni: hogyan lehetne egy ilyen döntést meghozni. Meg kell változtatni a közösség alapokmányát, amit akár egyetlen ország is megakadályozhat. Még a legszigorúbb büntetés, a megfosztás szavazati jogától is nehezen elfogadható. Mert egyetlen másik állam ellenzavazata, vagy csak tartózkodása a szavazástól elegendő ahhoz, hogy a döntés ne szülessen meg.

Ebben a sajtós helyzetben leállt még az új tagállamok felvétele is. Befolyásos tagok - elsősorban Franciaország - azt vallják ugyanis, hogy nem kell új tagot felvenni, amíg nem tisztázódik mi lesz a régiéikkel. Addig pedig egy egész sereg kérdést kell eldönteni. Onnan, hogy

hány tagú lesz a megszületendő államszövetség, addig, hogy mi lesz az Európai Unió kint rekedt tagjaival, sőt magával az Unióval. És addig marad, hogy az EU édes keveset tesz, sőt tehet a nemzeti kisebbségért, az igazi megoldással, az Egyesült Európával pedig várni kell. Hogy az meghozza az egyetlen igazi megoldást: minden polgár egyforma, nincs sehol semmilyen többség és kisebbség.

5. Védik a nemzeti szuverenitást

Számunkra nem marad más hátra, mint megpróbálni megmagyarázni honnan ez a nagy ellenállás (elsősorban Magyarországnál és Lengyelországnál) az egyesült államokkal szemben. A válasz egyszerű: ezek az országok történelmük során olyan ritkán és keveset voltak szuverének, hogy most foggal-körömmel védik ezt a végre megszerzett szuverenitást. És ha ezzel a programmal választásokat lehet nyerni akkor miért ne vennék igénybe.

Ezzel jött létre az az ellentmondásos helyzet, hogy ezek az országok anyagilag hasznot húznak az Európai Unióból. Az előző hétéves időszakban (az EU költségvetése hét évre készül) ugyanis Lengyelország két teljes évi költségvetésének megfelelő, Magyarország pedig majd egy egész évi társadalmi össztermékének megfelelő összeget kapott az EU-tól.

Ráadásul a közvélemény-kutatás mutatja, hogy ezeknek az országoknak a lakossága ragaszkodik az EU-hoz. Lengyelországban a népszavazáson 2004. május 1-én a lakosság 77,4 százaléka szavazott a csatlakozásra. Most a lakosság 81 százaléka van az EU-ban maradás mellett és mindössze 10 százaléka van a kilépés mellett.

Magyarországra vonatkozóan nincsenek ilyen adataink, de ehelyett mi fejtegetésünket azzal zárhatjuk, hogy röviden megvilágítanánk azt a merésznek tűnő, de könnyen tartható tézisünket, hogy Magyarország az Árpád-ház kihalása óta - Mátyás rövid megszakításával - egészen napjainkig nem volt szuverén. Ne csodálkozzunk akkor, hogy most minden áron meg akarja akadályozni, hogy Brüsszel új Moszkva legyen és a "LGBT-ideológia" neobolsevizmussá váljon.

Kezdjük azzal, hogy 1303-ban kihalt az Árpád-ház. Utána egy darabig még megőriztek valami halvány kapcsolatot az Árpád házzal, de gyorsan oda jutottak, hogy a király kérdését a Jagellók meg a Habsburgok alkuja döntötte el, vagy éppen német katonai erőszak formálta. (Ahogyan Szerémi György jellemzi a helyzetet: "nagyon féltünk a né-

met magyaroktól".)⁷

Ezt a korszakot részletesen feldolgozta Nemeskürthy István. Ez volt az a korszak, amikor Magyarországnak azt kellett eldöntenie, hogy a német vagy török függőséget választja-e? És a magyar történelemben gyengén tárgyalt János magyar király meg az Erdély fénykorát jelentő Bethlen Gábor egyaránt a török függőséget választotta.

(Csak zárójelben mondjuk el annak aláhúzására, hogy a török hódoltság ideje bonyolultabb mint a köztudat veszi. Nem véletlen, hogy a magyar emigráció - Rákóczitól Kossuthig - Törökországot választotta, de Kállay is a török követségen keresett menedéket. És a történelemtől alkotott képünk nem vesz tudomást arról, hogy megemlékezünk a zentai csatáról, de nem veszünk tudomást arról, hogy ebben a csatában a magyar szabadság bajnoka, Thököly Imre a törökök oldalán sérült meg.)

Utána következett a Habsburgok békésebb korszaka, amikor a magyar uralkodó osztály még azt is számba vette, hogy a monarchia védi meg őket a nemzetiségekkel kapcsolatban. (Széchenyi István abba örült bele, hogy félt ennek a védelemnek az elvesztésétől.) Ha magyar királlyá koronázták őket jó, de amikor József császár ezt nem tette meg az nem változtatott a helyzeten, bár egyik rossz korszakunk következett be, hisz a "kalapos király" a németet tette hivatalos nyelvvé Magyarországon is. És csak Táncsics Mihály volt mentes a portronizmustól és tette szóvá, hogy ha Ferenc József a budai várban van nem a fekete-sárga hanem a magyar zászlót kell kitűzni, mert mint magyar király és nem mint osztrák császár van jelen.⁸

De különben is Magyarország csak egy volt azon országok között, amelynek a Habsburg császár királya volt. Fejtő Ferenc egy egész oldalon közli a császár címeit. E szerint 11 ország királya volt, ezen felül nagyfejedelme, fejedelme, nagy- vagy főhercege, hercege, örgrófja és grófja volt sok területnek.⁹

Azt már említettük, hogy a két világháború közti korszakban Magyarország annyira függő viszonyban volt Németországgal, hogy Horthy beleegyezett a német megszállásba. Beigazolódott Veessenmayer német követnek és korlátlan hatalmú megbízottnak az a felmérése, hogy „1526 óta Magyarország sohasem volt önálló állam, még kevésbé önmagában zárt népi elem” és így fel sem veszik a különben is már csak

⁷ SZERÉMI, GY. (1979): 248. old.

⁸ GERENCSÉR, M. (1975): 174. old.

⁹ FEJTŐ, F. (1997)

látszólagos függetlenség elvesztését.¹⁰

Nemcsak arról van szó, hogy forrásaink kimutatják, hogy – a rokonszerv fokától függően taglalva: milyen nehezen, de – Horthy nemcsak beleegyezett a megszállásba, hanem parancsot adott minden ellenállás megtiltására és eltúrte, hogy formálisan az ő kormányzása alatt végrehajtsák az ország történelmének legnagyobb "tisztoztatását", (onnan, hogy 41 főispánból 29-et leváltottak a könyvégetésen át a zsidók elhurcolásáig.¹¹)

Nem is szólva arról, hogy naponta 40 vonat szállította csak az adósság megnövelésével fizetett árut Németországba és a honvédeket fékevesztetten vitték ki a frontra, hogy életük odadobásával védjék a mind fejvesztettebben visszavonuló német hadsereget. És az egésznek betetőzéseként a hatalmat Horthy adta át Szállasinak.

Horthy magatartásán nem is kell csodálkozni: már előbb megmutatta, hogy csak a saját egyéni érdekét nézi. Mert azt még lehet a politikai ellenfél kirohanásának venni, hogy Böhm Vilmos magatartását az 1849-ben a muszkákat kalauzoló arisztokratákhoz hasonlítja. És azt írja: "A román katonák segítségével Budapesten eltávolították a munkásság kormányát. Vitéz Horthy Miklós most érkezettnek látta az időt, hogy hadseregével elinduljon „hódító” útjára. De a „hősök serege” nem az országot ellepő fölfegyverzett idegen hadsereg ellen indult...A békés, fegyvertelen nép ellen vezet hadműveleteket".¹²

De, amikor a románok ott voltak Budapesten, a szerbek pedig Pécsen, Horthy velük működött együtt. És ezt ő maga beismerte, amikor üdvözölte Jugoszlávia első követét. Azt mondta ugyanis: „Szerbia iránti szimpátiámat akkor is kifejeztem, amikor a legnehezebb helyzetben voltam Szegeden. Akkor azzal fordultam Belgrádhhoz, hogy segítségét kérjem, amit meg is kaptam”.¹³

A bolsevik korszak függőségéről már nem is kell szólni. A már idézett megfogalmazást másképp értelmezve: 1526 óta a magyarok nem voltak függetlenek, de most nem a függőséget veszik természetesnek, hanem makacsul védik a hosszú idő után végre nemrég megszerzett szuverenitásukat, még akkor is, ha ezzel szembe kerülnek az Európai Unióval.

¹⁰ BÁNKI, Gy. (1968): 34. old.

¹¹ BÁNKI, Gy. (1968): 121. old.

¹² BÖHM, V. (1923): 477. old.

¹³ HORNYÁK, Á. (2004): 301. old.

6. Összefoglaló

Fejtegetésünk azzal indul, hogy emlékeztetünk rá: a magyarság nagy gondolkodói (konkrét példaként: Bibó István) már kimutatták, hogy a nemzetállam a háború forrása. Mivel nem a kisebbség szempontjából vizsgálják a kérdést viszont nem akad senki, aki kimutatná azt is, hogy a nemzetállam a kisebbségi kérdés megoldásának is az ellensége. Jönnie kell az egyesült államoknak, hogy ez a kérdés megoldódjon, mert ott mindenki kisebbség.

Az egyesült államok ötlete azonban nem olyan egyszerű. A történelem öt példát ismer, amikor az államoknak bizonyos - lazább vagy szorosabb, de mindig erősen érezhető – közösségben éltek. Mindannyian erőszakkal-elyomással jöttek létre, tehát az "uralkodó" nemzet elnyomásával, miközben ő maga sem szabad. Az Európai Egyesült Államokról pedig csak álmodtak a gondolkodó emberek.

A II. világháború után létrejött azonban az Európai Unió, (kezdetben: Európai Gazdasági Közösség néven) azzal az emlegetett céllal, hogy megindulnak az Európai Egyesült Államok felé. Már tettek is határozott lépéseket ebbe az irányba. Létrejött a három szintű Európai Unió, amely a tagok egy-egy részét már megfosztotta a nemzetállam szuverenitásának az egyik csoportnál két legfontosabb jellemvonásától, attól, hogy saját határa és saját pénze van, a másik csoportot csak saját határától és csak a harmadik csoport státusa azonos a nemzetállam klasszikus állapotával, azzal, hogy az EU minden polgára mindenütt annyi jogot élvez, mint az állam saját polgára.

Most a koronavírus-járvány hatására a kép kissé változik. Mind a két irányban. Egyrészt több helyen visszaállt a saját határ, másrészt az EU mint közösség vett fel kölcsönt és készül a „közös védettségi igazolvány” bevezetésére.

Újabban az Európai Unióban képlékeny lett a helyzet. Mind nagyobb az ellentét a közös jogrendszer érvényesítésére-erősítésére törekvők meg a szuverén állam jogának elsőbbségét érvényesíteni akarok között. Az utóbbiaknak nem kell attól félniük, hogy az Európai Egyesült Államokba kényszerítik őket, hisz fel sem vennék őket. Az átmeneti időszakban azonban minden megeshet.

Nem szabad azonban kárhozottatni azokat az államokat sem, amelyek a nemzetállam elsőbbségét hirdetve foggal-körömmel védik szuverenitásukat. Ezek az államok ugyanis hosszú függőségi állapot után először lettek szuverének. Érthető, hogy makacsul ragaszkodnak hozzá. Az

már csak mellékes mozzanat, hogy ezzel választást is lehet nyerni, tömegeket lehet mozgósítani.

Felhasznált szakirodalom:

- BÁNKI, GY. (1968): *1944. március 19*, Kossuth Könyvkiadó
- BIBÓ, I. (1990): *Különbség*, Bethlen Gábor Könyvkiadó, Budapest,
- BÖHM, V. (1923): *Két forradalom tükrében*, Gondolat, hasonmás kiadás
- DUFRAISSE, R.: *Napoleon: pour ou contre l'Europe? Napoleon org.* Le site d'histoire de la Fondation Napoleon, États-Unis d'Europe, Wikipédia, l'encyclopédie libre
- EÖTVÖS, K. (1905): *Deák Ferenc*, Révai Testvérek, Budapest
- FEJTŐ, F. (1997): *Rekvém egy hajdanvolt birodalomról*, Atlantis
- GERENCSÉR, M. (1975): *Így élt Táncsics Mihály*, Móra Könyvkiadó, Budapest
- HARSÁNYI, ZS. (1940): *Mátyás király*, Singer és Wolfner, Budapest
- HORNYÁK, Á. (2004): *Magyar-jugoszláv diplomáciai kapcsolatok*, Forum Könyvkiadó
- KARSAI, E. (1977): *Ítélt a nép*, Kossuth Könyvkiadó
- KOSSUTH, L. (1862): *A "Dunai Szövetség" tervezete*, <http://acta.bb/4-szeged.hu>
- MARKÓ, B. (2006): *Lábhegyre állt ország*, Pallas-Akadémia Könyvkiadó, Csikszierda
- NAGY, L. (1981): *„Szép dolgot próbála Bethlen Gábor...”*, Magvető Kiadó, Budapest
- NEMESKÜRTY, I. (1975): *Önfia vágta sebét*, Magvető Kiadó, Budapest
- ROMSICS, I. (2013): *Bethlen István*, Nemzeti Könyvtár 12 kötet, Szépirodalmi Lap és Könyvkiadó, Budapest
- Rubicon (2021): 5-6 szám
- SZERÉMI Gy (1979) *Magyarország romlásáról*, Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest
- SZERÉMI, GY. (1996): *Szerémi György emlékirataiból*; vál., utószó Bori Imre; Forum, Újvidék (Kövek)